

DE POLITIE

DOOR

Kfr. TH. E. J. VAN ERP

In de afgelopen vijftig jaar heeft de politie op Aruba uiteraard een soortgelijke ontwikkeling doorgemaakt als die op Curaçao, zodat daar op deze plaats niet meer uitvoerig bij behoefte te worden stilgestaan en volstaan kan worden met een en ander mede te delen omtrent de huidige organisatie, enz., daarbij vooral wijzende op de verschillen met Curaçao en de speciaal Arubaanse omstandigheden en bijzonderheden. In grote lijnen is de politie op Aruba op dezelfde wijze georganiseerd als die op Curaçao. Dat wil zeggen, dat de straat- en verkeersdienst, zomede de brandweertaak opgedragen is aan personeel van de Militaire Politie en de recherche, vreemdelingendienst, kinderen zedenpolitie, technische opsporingsdienst, enz. aan personeel der Burger Politie. Organisatorisch staat het personeel van de Militaire Politie op Aruba in militair-hiërarchisch verband tot dat op Curaçao. Het vormt een z.g. „Detachement” van het „Corps” hetwelk op Curaçao is gestationneerd.

Met betrekking tot het personeel van de Burger Politie op Aruba is de toestand op organisatorisch terrein steeds ietwat vaag en onduidelijk geweest. Op zuiver politieel terrein staan beide bovengenoemde afdelingen onder de directe bevelen van de Gezaghebber van Aruba, die tevens de functie heeft van Plaatselijk Hoofd van Politie op dat eiland.

In tegenstelling met de overige eilanden is er op Aruba geen Corps Veldwacht. De taak, welke op de andere eilanden door personeel van dat Corps wordt vervuld (de z.g. „veldpolitie”), wordt op Aruba gedeeltelijk door personeel van de Militaire Politie, gedeeltelijk door dat van de Burger Politie verricht. Er zijn op Aruba slechts een paar veldwachters voor het verrichten van bode- en parketdiensten. Een bijzondere moeilijkheid, welke in de uitoefening van de politiedienst op Aruba wordt ondervonden (evenals trouwens met diverse andere takken van overheidszorg het geval is) bestaat in de omstandigheid, dat de twee voornaamste centra Oranjestad en Sint Nicolaas ongeveer twintig kilometer van elkaar af zijn gelegen. Het zal duidelijk zijn, dat ten aanzien van organisatie, opleiding en verdere vorming, het onderling elkaar bijstaan en nog vele andere punten, de zaak ingewikkelder en moeilijker maakt, dan het geval zou zijn, als er op Aruba, evenals op Curaçao, maar één belangrijk bevolkingscentrum zou bestaan.

Ten aanzien van de uitoefening van de politiedienst leveren deze twee centra bovendien ieder weer hun eigen moeilijkheden en eigenaardigheden op.

Oranjestad heeft over het algemeen een intensiever en drukker verkeer, dank zij het feit, dat hier het grootste aantal zakenpanden van allerlei soort wordt gevonden en het

hele bestuursapparaat met de vele daarbij behorende gouvernementskantoren aldaar zijn gevestigd. Rondom Oranjestad is bovendien het dichtstbevolkte gedeelte van de z.g. „cunucu” gelegen, hetgeen eveneens ertoe bijdraagt dat er een intensiever verkeer naar en van de stad plaats heeft, dan ten aanzien van Sint Nicolaas het geval is. Ook de haven van Oranjestad levert haar belangrijk aandeel in deze verkeersdrukte.

Doordat in een groot gedeelte van het zaken- en winkelcentrum de straten en wegen een zeer geringe breedte hebben en men bij de aanleg daarvan zeer royaal is geweest met het maken van verbingsstraten en -wegen, is het verkeers- en parkeerprobleem hier verre van eenvoudig. De laatste jaren komt hierin echter geleidelijk aan verbetering. Sint-Nicolaas, waar deze vraagstukken minder ingewikkeld zijn, heeft op politieel gebied weer haar speciale problemen, welke in hoofdzaak haar ontstaan te danken hebben aan de volgende factoren.

Het tegenwoordige dorp Sint-Nicolaas heeft zijn enorme uitbreiding te danken aan de komst op Aruba van de Amerikaanse Olie-Maatschappij. Door het snelle tempo, waarin deze maatschappij zich na haar vestiging uitbreidde, is ook Sint-Nicolaas als bevolkingscentrum, waar een belangrijk gedeelte van het werkvolk van die maatschappij woont, in een abnormaal tempo groter en groter geworden.

Het is aan het tegenwoordige Sint-Nicolaas duidelijk te zien dat men gedurende dat uitbreidingsproces weinig of geen aandacht heeft besteed aan de problemen, welke een dergelijk proces in de toekomst zou kunnen bieden. Men heeft zich kennelijk niet gerealiseerd hoe enorm die uitbreiding uiteindelijk wel zou worden.

De gevolgen daarvan zijn voor de politie funest. Zo is o.a. van een geordend stratenplan in het particuliere gedeelte van Sint-Nicolaas (de z.g. „village”) nauwelijks sprake. De overheersende houten bouwwijze, gecombineerd met huisjes en hokjes gefabriceerd uit platgeslagen petroleumblikken, en de veel te geringe tussenruimte tussen die huisjes en hokjes onderling, stellen de brandweer voor haast onoplosbare problemen.

Een tweede probleem voor de politie wordt veroorzaakt door de uitermate grote verscheidenheid van nationaliteiten, welke vertegenwoordigd zijn in de bevolking van Sint-Nicolaas. De oliemaatschappij, die de nodige arbeidskrachten op Aruba zelf niet in voldoende mate heeft kunnen verkrijgen, zag zich gedwongen arbeiders van verschillende nationaliteit aan te werven, die zich later blijvend op het eiland hebben gevestigd.

Tenslotte ondervindt de politie in Sint-Nicolaas nog in sterke mate de gevolgen van het feit, dat een groot aantal schepen van zeer uiteenlopende nationaliteit dag in dag uit de haven aldaar binnenlopen, hetzij om de te raffineren ruwe olie te brengen, hetzij de bij de „Lago” geraffineerde producten in te nemen. De bemanningen van deze schepen, die soms lange, eentonige oceaanreizen achter de rug hebben, zoeken uiteraard in Sint-Nicolaas hun vertier. Voor zover dit voor de politie gevolgen met zich meebrengt, kan dit vertier beknopt worden aangeduid met „drank”, en de gevolgen daarvan.

Nu toch de oliemaatschappij haar intrede in dit artikel heeft gedaan, mag nog wel even met een enkel woord de aandacht gevestigd worden op enkele andere gevolgen, welke haar vestiging op Aruba voor de politie heeft gehad.

In de beginjaren van haar vestiging werd geconstateerd, dat diefstallen voor enorme bedragen ten nadele van die maatschappij plaats vonden. Materialen, gereedschappen, enz. „verdwenen” ter waarde van tienduizenden guldens in het jaar. Om hieraan een einde te maken, besloot de „Lago” een eigen politie- en bewakingsdienst in te stellen,

welke op haar terreinen belast zou worden met het tegengaan van diefstallen en tevens met het handhaven van orde en regelmaat.

Zij koos daarvoor een oplossing, welke wellicht enig is in het Koninkrijk der Nederlanden. Behalve een zeker aantal eigen personeel, dat met die taak belast werd, nam zij van het Gouvernement van Curaçao, een aantal mensen van het Corps Militaire Politietroepen over, die uitsluitend op hare terreinen dienst deden.

Deze mensen vormen nog heden de z.g. „Lago-Brigade”, momenteel ter sterkte van een sergeant en dertien brigadiers. De „Lago” vergoedt het Gouvernement de totale kosten, van het detachement, stelt gemeubileerde huizen voor de manschappen beschikbaar en zorgt voorts voor algehele vrije geneeskundige behandeling.

Dit personeel is echter niet in dienst van de Lago, doch staat hiërarchisch onder de Detachementscommandant van de Militaire Politie op Aruba. Het Gouvernement heeft echter daartegenover de verplichting op zich genomen, dit personeel uitsluitend dienst te laten doen ten behoeve van en op de terreinen van de oliemaatschappij. Voorts heeft de directie van de „Lago” uiteraard een grote mate van zeggenschap in de wijze waarop, over de tijd waarin en de plaats waar dienst zal worden gedaan, een en ander na voorafgaande accoordbevinding door de Detachementscommandant, waarbij de Gezaghebber als beslissende scheidsrechter moet optreden, als verschil van mening zou ontstaan tussen deze twee instanties.

De ruimere verdiensten veroorzaakt door de vestiging van het oliebedrijf heeft tot gevolg gehad, dat er in belangrijke mate en in grote hoeveelheden sterke drank wordt gebruikt, met, voor de politie, alle nare gevolgen daarvan.

Dit drankmisbruik leidt uiteraard onvermijdelijk tot: openbare dronkenschap, vechtpartijen met dikwijls dodelijke afloop (waarbij het mes en een vooraf stukgeslagen fles de geliefkoosde wapenen zijn), verkeersongevallen, waarbij drankinvloed een belangrijke, zo niet overheersende rol speelt, zedendelicten, enz. Allemaal gevolgen waardoor de taak van de politie op Aruba in niet onbelangrijke mate wordt verzwaaard. Dit artikel over de politie op Aruba moge besloten worden met de vermelding van het feit, dat er over het algemeen genomen een zeer prettige en gezonde verhouding bestaat tussen de politie en het publiek. Naast de noodzakelijke en onvermijdelijke handhaver van gezag, wetten en verordeningen, wordt de politie ook in vele gevallen door het publiek beschouwd als zijn helper en raadgever in tal van zaken, welke dikwijls van zuiver particuliere aard zijn en weinig of niets met de eigenlijke politietak te maken hebben. De politie neemt deze, soms ondankbare taak echter volgaarne op zich naast haar gewone dagelijkse werk, teneinde die zo uitermate belangrijke factor, een goede verstandhouding met het publiek, geen afbreuk te doen.
